

а

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3997/2019
05.11.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Јукић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Београдски водовод и канализација“ са седиштем у Београду, чији је пуномоћник Марко Милутиновић, адвокат из ..., ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4023/17 од 21.06.2019. године, у седници одржаној 05.11.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4023/17 од 21.06.2019. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев тужиле за накнаду трошкова ревизије.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 221/17 од 14.07.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован захтев тужиле којим је тражила да се поништи решење туженог о отказу уговора о раду бр. ... од 23.01.2017. године и да се обавезе тужени да је врати на рад, као и захтев тужиле за накнаду трошкова поступка. Ставом другим изреке, стављена је ван снаге привремена мера одређена решењем од 10.02.2017. године, којом је обавезан тужени да тужиљу привремено врати на рад на одговарајуће радно место које одговара њеној стручној спреми, знању и способностима. Ставом трећим изреке, обавезана је тужиља да туженом на име трошкова поступка плати 103.500,00 динара, са законском затезном каматом од дана када наступе услови за извршење до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4023/17 од 21.06.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова насталих у поступку по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужени је дао одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 87/18) и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је код туженог засновала радни однос на неодређено време по основу уговора о раду од 01.07.2002. године, према ком уговору је тужила, са стручном спремом 0,3 – КВ/Ш и звањем ..., засновала радни однос код туженог на пословима ... у Погону ... за које радно место је била предвиђена стручна спрема 0,3 – КВ/ Ш и одређен јој је коефицијент за обрачун зараде од 2,97. Чланом 14. ставом 1. алинејом 9. наведеног уговора о раду одређено је да тужени може тужили да откаже уговор о раду ако за то постоји оправдани разлог који се односи на радну способност, њено понашање и потребе туженог предвиђене чланом 101. Закона о раду, као и у случају давања нетачних података од стране тужиле ако је то било од битног утицаја на доношење незаконите одлуке код туженог или података којим тужила обмањује туженог у погледу остваривања радних задатака. Анексом број ... уговора о раду од 03.02.2004. године основни уговор је промењен у односу на зараду, тако да је тужили почев од 01.01.2004. године одређен коефицијент за обрачун зараде од 2,55. Анексом број ...уговора о раду од 02.07.2008. године тужила је распоређена на радно место ... у Служби ... почев од 15.07.2008. године и одређен јој је коефицијент за обрачун зараде од 2,35. Странке су 29.12.2009. године закључиле анекс број ... уговора о раду, у коме је наведено да тужила има стручну спрему 0,4-СС/IV и звање ..., и да се распоређује на послове ..., за које је била предвиђена стручна спрема 0,4 - СС/IV техничке струке у Служби ... почев од 21.12.2009. године и да има право на месечни обрачун зараде по основу коефицијента од 2,70. Анексом број ... уговора о раду од 17.08.2011. године и анексом број ... уговора о раду од 18.02.2014. године тужили је промењен коефицијент за обрачун зараде на 2,70, док је анексом број ... уговора о раду од 25.04.2014. године и анексом број ... уговора о раду од 28.06.2015. године тужили промењен коефицијент за обрачун зараде на 2,95.

Решењем туженог о отказу уговора о раду од 23.01.2017. године, тужили, запосленој на пословима ... у Сектору ..., Служби ..., отказан је уговор о раду од 01.07.2002. године, због тога што је туженом доставила диплому о стеченом средњем образовању у трајању од четири године, образовни профил – ..., која није веродостојна јавна исправа, на основу које је почев од 21.12.2009. године анексом број ... уговора о раду распоређена на послове за које је Правилником о организацији и систематизацији послова предвиђен IV степен стручне спреме и тиме својом кривицом учинила повреду радне обавезе утврђену чланом 179. ставом 2. тачком 5. Закона о раду у вези са члана 14. ставом 1. алинејом 9. уговора о раду, као и повреду радне дисциплине утврђене чланом 179. став 3. тачка 6. Закона о раду и да јој престаје радни однос даном достављања овог решења. Пре доношења предметног решења, 13.10.2016.године

инспектори ПУ Врање су од туженог по службеној дужности одузели оверену диплому о стеченом образовању Економско-трговинске школе у ... бр. .../... од 10.06.2009. године издате на име тужиље, што је био повод да тужени 14.10.2016. године упути захтев за проверу веродостојности дипломе тужиље Економско-трговинској школи у У вези овог захтева туженог, Економско-трговинска школа у обавестила је туженог дописом од 25.10.2016. године да тужиља није била ученик школе, да диплома која је издата под деловодним бројем .../... није издата од стране школе, да деловодни број није у евиденцији школе, да решење Министарства просвете о верификацији није број школе, да се број у матичној књизи не води као у школи, да потпис разредног старешине на дипломи није њихов, као ни потпис директора, те да је диплома фалсификат. Решењем в.д. директора туженог од 01.11.2016. године образована је комисија од четири члана, од којих су два били представници синдиката, са задатком да утврде чињенично стање у вези тужиље, а на околност спорне дипломе. Тужиља је 03.11.2016. године пред Комисијом изјавила да је била позвана на информативни разговор у РС МУП Београд у својству грађанина у вези спорних диплома Економско-трговинске школе из ..., да сматра да је и сама оштећена, да је у жељи да стекне IV степен стручне спреме 2007. године уписала Економску школу у ..., да се убрзо пребацила у Економско-трговинску школу у ..., због могућности полагања испита електронским путем, и да је исту завршила 2009. године, да не поседује доказ о плаћеном упису, испитима и о положеним испитима. У допису МУП – РС ПУ у Врању ОКП 03/19/1/1 ПУ 3004/16 од 21.11.2016. године, које је достављено туженом, наведено је да је диплома Економско-трговинске школе у ..., коју је тужиља доставила туженом фалсификат, и да ће надлежном ОЈТ у Београду против тужиље поднети кривичну пријаву за кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 2. КЗ. Након тога, тужени је тужиљи 13.12.2016. године и Независном синдикату доставио писано упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду од 01.07.2002. године, на које се тужиља изјаснила писменим путем преко пуномоћника, а Независни синдикат је доставио мишљење 21.12.2016. године. По пријему дописа ПУ Врање, Одељења криминалистичке полиције 03/19/1/1 КУ 1371/16 од 27.12.2016. године, којим је тужени обавештен да је ОКП ПУ Врање 16.12.2016. године Првом ОЈТ у Београду поднело кривичну пријаву КУ 1371/16 против тужиље због постојања основане сумње да је извршила фалсификовање исправе из члана 355. став 2. КЗ, тужени је тужиљи доставио допуну упозорења о постојању разлога за отказ уговора о раду 10.01.2017. године, које је тужиља примила истог дана и на исто се писмено изјаснила преко пуномоћника, а која допуна је достављена и Независном синдикату. Тужени је на основу наведених чињеница и доказа донео предметно решење, које решење је тужиља примила 23.01.2017. године.

По оцени Врховног касационог суда, правилно су нижестепени судови одлучили када су одбили, као неоснован захтев тужиље за поништај предметног решења туженог о отказу уговора о раду тужиљи, правилном применом материјалног права.

Наиме, код утврђеног да је тужиља, са стручном спремом 0,3 – КВ/III и звањем ..., засновала радни однос на неодређено време код туженог на пословима ..., а за које радно место је била предвиђена стручна спрема 03-КВ/III и с тим у вези са туженим закључила уговор о раду 01.07.2002. године, да је тужиља распоређена на послове ... (за које је била предвиђена школска спрема 0,4-СС/IV техничке струке) у Службу ... почев од 21.12.2009. године, са стручном спремом 0,4 - СС/ IV и звањем ..., да је диплома тужиље о стеченом средњем образовању Економско-трговинске школе у ... од

10.06.2009. године фалсификат и да је тужилња упозорена у смислу члана 180. став 1. Закона о раду, које упозорење и допуна упозорења достављени су и синдикату туженог, то је правилан закључак нижестепених судова да је предметно решење туженог којим је тужилњи отказан уговор о раду законито и да је донето на основу члана 179. став 2. тачка 5. и став 3. тачка 6. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр.24/05, 75/14) у вези са чланом 14. став 1. алинеја 9. уговора о раду и члана 26. став 1. у вези члана 15. тачка 3. Закона о раду, и тим у вези да тужени није у обавези да тужилњу врати на рад на основу члана 191. став 1. Закона о раду.

Неосновани су наводи ревизије којима се указује на погрешну примену материјалног права, односно да се у овом случају није могао применити члан 26. став 1. и члан 179. став 3. тачка 6. Закона о раду, јер се не ради о заснивању радног односа. Наводи су неосновани, иако је наведеним одредбама Закона о радним односима прописано да је кандидат дужан да, приликом заснивања радног односа, послодавцу достави исправе и друге доказе о испуњености услова за рад на пословима за које заснива радни однос, утврђених правилником и да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који не поштује радну дисциплину ако је дао нетачне податке који су били одлучујући за заснивање радног односа, али то не искључује могућност послодавца да запосленом откаже уговор о раду у ситуацији када се запослени распоређује на друге послове за које је потребна виша стручна спрема у односу на ону стручну спрему коју је запослени имао приликом заснивања радног односа. Како је тужилња распоређена на послове ..., за које је била предвиђена стручна спрема 0,4 - СС/IV, техничке струке у Службу ... туженог почев од 21.12.2009. године, са стручном спремом 0,4 - СС/ IV и звањем ..., односно за које послове је била предвиђена виша стручна спрема у односу на стручну спрему коју је тужилња имала приликом заснивања радног односа код туженог и како је тужилња туженом о стеченој стручној спреми доставила диплому о стеченом средњем образовању Економско-трговинске школе у ... од 10.06.2009. године, за коју је тужени утврдио да се ради о дипломи која је фалсификована, то је тужилња непоштовањем радне дисциплине и својом кривицом учинила повреду радне обавезе утврђену чланом 14. став 1. алинеја 9. уговора о раду, са којих разлога су били испуњени услови да јој се откаже уговор о раду, на основу члана 179. став 2. тачка 5. и став 3. тачка 6. Закона о раду. С тим у вези неосновани су и наводи ревизије да суд није могао да утврђује да се ради о фалсификованој дипломи, будући да је то утврђено на основу извештаја школе, на коју се диплома тужилње односила.

Неосновани су и наводи ревизије да је спорно решење донето по протеклу рока прописаног чланом 184. Закона о раду, будући да је ове наводе тужилња истицала и током поступка, који су правилно цењени од стране нижестепених судова, Наиме, тужилња је туженом предала фалсификовану диплому, на основу које је распоређена на друге послове са вишом стручном спремом и са туженим закључила анекс уговора о раду, на који начин је туженог довела и одржавала у заблуди о својој стручној спреми све док није интервенисала полиција и када је против тужилње покренут кривични поступак, када су наступиле чињенице које су основ за давање отказа, након чега је тужени предузео потребне мере, у оквиру рока прописаног чланом 184. Закона о раду.

Са напред наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

Одбијен је, као неоснован захтев тужиље за накнаду трошкова поступка по ревизији, с обзиром на успех тужиље у поступку по ревизији, а на основу члана 153, 154. и 165. ЗПП, са којих разлога је одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић